

van het huisje bekend was. De kaarten zijn op dezelfde schaal getekend, namelijk 1 : 1250, zodat we door de beide kaarten over elkaar heen te leggen en ze bij doorvallend licht te bekijken, precies de plaats van het pandje op de oude kaart konden bepalen. Toen eenmaal met die oude kaart het kadastrale nummer was opgespoord, voor wie het weten wil, Hoorn A 63, kon ook de eigenaar in 1832 worden gevonden en met hulp van de kadastrale leggers de opvolgende eigenaars tot op de dag van vandaag. De gelegenheid ontbrak helaas een tijdrovend onderzoek te beginnen naar eigenaars en bewoners van voor 1832. Wel konden door middel van de registers van de Burgerlijke Stand en wat oude adresboekjes een aantal van de lange rij bewoners tussen 1830 en vandaag worden teruggevonden. Ik heb ook dit keer weer dankbaar gebruik kunnen maken van het onderzoek dat op dit terrein al door Arie Boezaard was verricht.

Eigenaars

Het pothuisje Onder de Boompjes stamt in zijn huidige vorm waarschijnlijk op een verdwenen topgevel na uit de 17e eeuw. De top, mogelijk een trapgevel, zal, zoals dat bij veel Hoornse huizen in de slechte tijd rond 1800 is gebeurd, zijn vervangen door de huidige. Ideaal zou het geweest zijn, als we wat bewoners of eigenaars uit die begintijd hadden kunnen opsporen, maar wie enigzins thuis is in het ter beschikking staande bronnenmateriaal, weet, dat dit een vrome, voorlopig niet te realiseren wens is. We moeten ons tevreden stellen met gegevens van na 1830. In dat jaar was het huis eigenaar van de weduwe Cornelis Sleutel, zijnde zonder beroep.

Voor wie niet zo erg thuis is in de naamsaanduiding tijdens de vroege 19e eeuw; hier wordt bedoeld de weduwe van Cornelis Sleutel. Niet vergeten, dat we toen nog een kleine 150 jaar voor het feministische tijdperk leefden. In 1830 woonde op het Grote Noord Cornelis Sleutel, koopman. Of het de man van deze weduwe is, valt niet na te gaan, want het register van de Burgerlijke Stand geeft geen overlijden van Cornelis Sleutel tussen 1830 en 1832. De familie Sleutel woonde in 1830 in ieder geval niet in het huisje. In 1837 werd het huis verkocht aan Daniël de Logie senior, een man waarvan we gelukkig iets meer weten. Het overlijdensregister van 1844 vermeldt dat op 6 maart 1844 in een huis Onder de Boompjes op 71-jarige leeftijd overlijdt Daniël de Logie, zonder beroep, geboren in Brussel en gehuwd met Eitje Gans.

Het is dus zeer waarschijnlijk dat deze Daniël van 1837 tot 1844 in het huisje gewoond heeft. Het is mogelijk deze man sociaal iets beter te plaatsen. Volgens het Volkstellingsregister van 1830 woonde hij toen nog niet in de stad, maar wel zijn zoon, Daniël de Logie jr., en wel op het Kleine Noord, wijk 5, nr. 1. Dat is het bekende logement "De Roskam" op de hoek van het Kleine Noord en de Noorder Veemarkt.

Een afbeelding van dat oude logement kunt u vinden in het boek van Braasem en De Ruyter-de Wildt: "Hoornse Herinneringen".

De zoon bezat een bij dat adres passend beroep. Hij was namelijk rijtuigverhuurder. De familieregister tussen senior en junior staat vast, want de laatste geeft zelf het overlijden van zijn vader aan in 1844. Deze zoon zal als ondernemer een redelijk welgesteld middenstander zijn geweest. Het is niet erg waarschijnlijk, dat de vader, die in dezelfde stad woonde, tot de smalle gemeente heeft behoord. Bovendien was hij, als bezitter van een huis, ook niet geheel onbemiddeld.

Na de dood van De Logie wordt het huis in 1846 overgeschreven op naam van zijn vrouw. In een niet nader genoemd jaar wordt het verkocht aan Anthony Hout, herbergier aan het Grote Noord. Deze heeft het pand dus ook als geldbelegging gebruikt. Dat schijnt daarna voortdurend het geval te zijn geweest. In 1884 wordt het huisje doorverkocht aan Cornelia Blauw, die een vrij groot aantal panden in de Hoornse binnenstad bezat en afwisselend in Hoorn en Amsterdam woonde.

Zij draagt het, alweer een jaar later, over aan haar in Amsterdam wonende dochter Grietje Blauw. Deze laatste verkoopt het tenslotte in 1920 aan de Vereniging "Oud-Hoorn".

Bewoners

Van de bewoners weten we nog minder. Door vergelijking van het kadastrale register met het oudste Volkstellingsregister kwamen we erachter, dat het adres in 1830 Onder de Boompjes, wijk 10, nr. 92, was. Op dit adres woonde in 1830 niemand. Of het als pakhuis ingebruik was of eenvoudig leegstond, is op dit moment niet na te gaan. Zoals we hiervoor reeds zagen, woonde er vanaf circa 1837 Daniël de Logie sr. Na zijn dood bleef zijn weduwe, Eitje Gans, er nog een tijd lang wonen, helaas voor hoe lang valt ook niet te achterhalen. Pas in de 20e eeuw kunnen we met de paar ons ter beschikking staande adresboekjes de namen van een aantal bewoners terugvinden. Bijvoorbeeld van mejuffrouw Offringa-Zwart, die er in 1912 woonde.